

R a d o v a n B o ž o v i ć

V I S O K I V O D O S T A J I

POEZIN - EDICIJA "CHEAPBOOK"

VISOKI VODOSTAJI

Radovan Božović

POEZIN ETIKETA - EDICIJA "CHEAPBOOK" - 2013

Radovan Božović
VISOKI VODOSTAJI

Biblioteka CHEAPBOOK

Urednik: Milan Mijatović

Grafičko rešenje korice: Nikola Jovanović

Lektura i korektura: Milan Mijatović

Štampa: Čigoja štampa

Tiraž: 50

CIP - Каталогизacija u publikaciji
Народна библиотека Србије, Београд

821.163.41-1

БОЖОВИЋ, Радован, 1980-
Visoki vodostaji / Radovan Božović. -
Beograd : Udruženje građana "Poezin", 2013
(Beograd : Čigoja štampa). - 29 str. ; 21 cm

Tiraž 50.

ISBN 978-86-89069-02-0

COBISS.SR-ID 197474572

NISAM ŠEĆERAK

Nisam šećerak ,
Gorak sam poput šolje nezašećerenog čaja.
I ne letim,
Već mnogo češće padam,
Udarajući teško poput pneumatske bušilice.
Ponekad se zateturam ulicama grada.
I ne volim miris,
Već smrad.
Ali, to bi već trebalo da znate.
Jer možda ste baš vi moj šećerak.
Slad za moju gorčinu.
Savršena kombinacija.

ISKRENO VAŠ

Ponekad sam sebi smešan
Tragično prosed
U dvadesetprvoj
U gradu Hedomizome i Apatomore
Ne želim biti kul
Hoću samo poštovanje
Evo vam moja slika
Mrzite je petnaest minuta na dan
Ali, poslušajte dok skičim
Jer ja sam saobraćajac na ulici strasti
Parovi u kolima samo prolaze
Voze svoj krug, pa menjaju mesta
Do kraja kombinatorike
Pravi je greh izići sa ulice na put
Dok uličnim frajerima ističe rok trajanja
Moja kosa leti u nebo
Neću se predati

Iskreno vaš,

Kralj u zemlji budala.

MIRIS

Već danima me u glavi proganja neki miris,
Uvek je tu,
Pogotovo kada sam sam.
Pomalo neobičan ali ipak poznat.
Pomalo kao miris kože uzavrele na suncu,
Pomešan sa mirisom gume.
Pomalo kao miris kose,
Pomešan sa mirisom gela.
Pomalo kao miris
Letnjeg dana i užarenog betona.
Možda je to miris dima koji me okružuje.

Ali ne, to je miris prošlosti.
Smrad kojim su nekada bazdile učionice.
Nekada kada mi se činilo
Da možemo postati bliži
Mada sam uvek znao
Da teško da ćemo ikada biti zajedno.

Miris koji me podseća na tebe
Miris zbog kojeg se uvek setim
Da na ovom svetu potpuno sam sam.

Ja ostaću sam između četiri zida
I polako ću u smradu gubiti razum
A tako bih voleo da prekinem samoću
Da je dam tebi
Ali, smrad je sve što imam.

NA RADIJU

Tek sada sam shvatio zašto volim muziku The Cure. To je zbog sećanja. Takvu energiju prenose. Kao da pesme nisu pisane direktno iz nekog iskustva, već mesecima i godinama posle događaja. Kada polako postaje maglovit i dobija neku crtu melanholije i nostalgije. Nostalgija je prava reč.

Iako je sadašnjost mračna ostaje sunčano sećanje koje te razjeda. To nije poljubac već sećanje na njegovu toplinu. Sila koja te vuče u vreme nevinih dečaćkih tuča, kada je bilo malo povreda i dosta plača, pa makar i deset puta rekli da dečaci nikada ne plaču. Sutra je bio dan kada ćeš biti veći i jači.

ŠTO JE TAKO

Šapat

Mrzim šapat

Šljapkanje mesa i prigušeni šuštaj

Šapat je kao da govor razapneš na krst

Licemerni demon lažne romantike

Noć je

Iza vrata čujem to šljapkanje usana

Skretničar čini kobnu grešku

Voz iskače iz šina

Pada kiša sekira

Da uguši to jebeno siktanje

3-10-91

Mart je mesec. Jedan od dvanaest meseci. Ima trideset i jedan dan, deseti je samo jedan od njih. A od hiljadu devetstotina devedest i prve godine prošlo je više od četiri hiljade dana. A ja se sećam, kao što sam se sećao i tada.

Bilo je to godinu dana ranije, možda i dalje u prošlost u odnosu na gore navedeni naslov. Bio je letnji raspust, jedan od onih dana kada se đonovi tope na asfaltu. Sedeo sam isped zgrade kao i sva deca iz komšiluka. Nekome sam pričao o verovanju moje majke u indijsku poslovicu da sedam slonova donose sreću i blagostanje. Baš sam se zaneo pričajući o figuricama raznih boja i veličina, oblika, značenja, izrade. Kulminacija je usledila kada sam stigao do onih stvarno sitnih figurica koje drži u kutiji. Kao i u svim dečijim preterivanjima ove figurice su u mojoj priči bile su manje od makovog zrna. Moj sagovornik je na to rekao da njegova majka ima još manje figurice slonovskog oblička. Nisam verovao. Rekao sam:

- "Kladim se da ovo izmišljaš i da se za godinu dana nećeš sećati ove priče."

- "Hoću!"

- "Nećeš!"

Prošlo je toliko godina i ja se još sećam opklade. Jedino sam zaboravio sa kime sam se kladio.

RAZLIKE

Da li si ikada razlikovao
Crne i purpurne noći
Blago pijanstvo i teški mamurluk
Viziju i kokošije slepilo?

Da li više voliš
Zvezde ili oblake
Travu ili asfalt
Vazduh ili dim
So ili šećer?

Da li prepoznaješ
Tamu, vrelinu i plameni mraz
Spavanje na javi i mišljenje u snu
Želju i isčekivanje
Zdravo nebo i ranjeno?

BEOGRAD

Naučiću da ustajem u četiri ujuto
I ležem u tri popodne
Tako ću izbeći sve večernje izlaske
Noćne klubove
Pesme bez stihova
Muziku bez zvukova
Boce bez vina
I bljutave umetnike

Zavoleću rađanje sunca
Jutarnji burek
Večeru u podne

Najbolji basket
Igraju pocepane patike
Postaću nevidljiv
Preživću krizu
Zvanu gradski život

DEKA

Kada sam bio mali plašio sam se mraka,
Sada izbegavam dan
Večeras u parku nema nikoga
Ja sam samo u prolazu
Plakat nudi najgore matursko veče
Uobičajeno
Žena je taksista
Kroz šoferšajbnu čudno se gledamo
Šteta
Suviše sam blizu – ne bi bilo ni za benzin
Novi klub La Folie
Fali mu ukus
Koiliko je sati?
Deset do ponoći
Žurim kući

Juče mi je mala devojčica rekla
DEKO!

PONOVO ULJEZ

Čudan je osećaj
Ponovo biti uljez
Na starom mestu
Poput lepka hvatati
Žrtve
Parazit
Bez pravog domaćina

Teško je biti pijavica
Kada su vampiri obavili svoj posao
Kada potrošiš svu agresiju
Ostane ti tupa sekira.

POGLED NA SLEPO

Kada stojiš na kuli
Vidiš grad pod sobom
Čista fizika
Ako se nešto čuje
Znači da ima nečega
Samo tutnjava nije smeh
Živeti iznova jedan te isti dan
Nije zanimljivo
To već znamo
A kada gledaš u noć,
Možeš li išta da vidiš?
Ako nešto smrdi
Onda je živo
Ili se raspada

Novi dan je novo jutro, kažeš
Minus na kvizu
Dan počinje u ponoć
Kada reka teče ka izvoru
To ne valja
Znači da se predala
A kada gledaš u noć
možeš li išta da vidiš?
Ili se nadaš
Da ćeš osetiti
Reku u sebi
Jer, gde invalidi rade
A, lenji sede na tronu
Kažeš da nema
Onoga što stvorićemo
Zato, niz reku
Naš čamac beži odavde

OFUCANA PESMA

Takva su ona predvečerja
Kada besciljno lutaš
Slučajno prolaziš njenim ulicama
Ne znaš ni zašto
I onda odjedno sa trećeg ugla levo
Sudbina ti namigne
I ponovo ne znaš šta da kažeš
Još jedanput si samo u prolazu
Ideš ka kući
U njenom pravcu
Za trenutak
Sve je savršeno
Veče, alkohol, smeh
Muzika?

Nije ni važna

Sutra ujutro
Blagi mamurluk
Čudan osećaj iza čela
Ustajali jogurt
I pitanje da li ću je
večeras ponovo sresti

SREĆNI EPIZODISTA

Mislio sam o tome
Kako je odgristi sopstveni prst
I odbrojavao pola časa do odlaska u WC
Grlo me grebalo
I šmrkao sam potamnelu krv
U periodu socijalnog nok dauna
Trebalo mi razlog da se pročistim
Kažem ne kada mi ponude pivo
Ali želim li to?
Ko će ga znati

Pre par nedelja
Nisam znao da stanem sa pivom
A ona je bila starija od mene
Mrzela je svoj nadimak
I sve je bilo tako jednostavno
Lizala mi je uši
I govorila da sam beba
Dok sam ja mislio
Kako da ne ispadnem budala
I sve je bilo samo epizoda

Sutra sam ustao bolestan
I gledao neke loše borbe
Dok smo se kulirali
Potpuno
Legao sam rano
I bio sretni epizodista

ZABORAVIO (Inmemor)

Novog mučenika će
Razapeti na vodenično kolo
Najlonskim kanapom
Vezaće mu ruke i noge
Čvrsto, da poteče grešna krv
Onda će ga zavrteti
Svako zaranjanje
Biće spuštanje u pakao
A izranjanje put u visine
I tako u nedogled
Sve dok podzemlje i nebesa
Ne postanu isto
Onda neće vaskrsnuti,
Preći će u ništavilo,
Ostaće samo usečen
U nekom umu
Dok i tu ne izbledi

DIMNJACI

Ponekad me plaše dimnjaci
Oni su poput uzdignutog prsta
Pokazuju na nebo, i kao da mu se rugaju
Govore: "I tebe ćemo jednom osvojiti."
Zato volim da vidim sunce
I bele oblake
Da znam da još ima nade
Jer kada ga osvoje
Nebo će postati zemlja
Svi ćemo biti pod zemljom

OGLEDALA

Nikada nisam voleo ogledala
Te prevarante
Uzimaju obličje svog protivnika
I izvrću sve
U srebrnom sjaju
I nitratnom smradu

Po asfaltu teče reka ogledala
Prži mi oči
Hiljade stotina prolaznika
Izvrću jedni druge
Izvrću sliku što jednom beše
Čovek

BEKSTVO

Bio je to logor
Negde na obali mora
U susednoj državi
Govorili su mi da je uzalud
Ali, ja sam krenuo
I trčao i trčao i trčao...
Po uskoj litici
Između stena okupanih talasima
I ograde iz zološkog vrta
I trčao i trčao i trčao
Sve do rupe u ogradi
I baruština na drugoj strani

Nekoliko dana kasnije
Peščana plaža
Raj za debele turiste
U senci maslina čekaju me
Sada je sve lakše
Preći granicu
Stići kući

Pevamo:
Ja sam , ti si
Zaslužio bolju situaciju sveta

VANZEMALJCI

Vanzemaljci su odavno tu
Svuda oko nas
Sede u parkovima
Šetaju ulicama
Piju pivo, vino i ljutu
Pale cigare
Njihove pećine zaudaraju
Nasiljem, otrovom i melanholijom
Kriju se u svojim ritama
I šepure na dve noge

Juče sam proleteo
Iznad uginulog brda
Gde oblaci nemaju boje
Gledali su me
Svojim zajedljivim očima
Mnogo je naših dole
Skupljaju otpatke
Kraj reke bez odraza
Njih su porobili tuđini

Ispustio sam krik
Za pokoj njihovih duša
Raširio krila
Vinuo se u nebesa
Gde me ne može stići
Njihova zavist
Krstario sam dugo
Što dalje od ludila
Otišao sam na vrh najviše gore
Da pod kandžama osetim
Zemlju

POSLE KIŠE

Pošto su naši gresi oplakani,
A čistota još leži po zemlji.
Bežim napolje.
Da udahnem snagu.

I ako je prazno, za mene je puno.
I ako je ponoć, za mene je podne.
Sedim, letim.
Trenutak, večnost.

Najlepše doba.
Podelićemo ga?
Ako me pronađeš.

VODOOTPORNE BOJE

Gledao sam je
Zaronio sam prste u crvenu
Nacrtao znak na njenom čelu
Osmehnula se
Zahvatila plavu
I dodirnula moje lice
Zahvatio sam
Zelenu, žutu, plavu, i sve boje
Razmazao ih svuda po telu
Prišao joj bliže
Pomislih - teško se skidaju
Ove vodootporne boje
Probudih se

BRLOG

Zalepljen i slepljen
Naduven
U bolu kada sedim
Umravljen kada ležim
Olovne oči, što se retko otvaraju

U potrazi
Za tajnom samoće
Ono što je u meni
Nije dovoljno

Grizem
Glatko dečije meso
Hoću da pobegnem
Ali, ja sam zver
Koja može samo da propada

Budim se
Ponovo čovek
Suviše buljim u prošlo
Plašim se onoga što će biti
Plaši me ono što jesam

IZGNANSTVO

Udarac gvozdenim čekićem u bok
Da silom razbijem bol
Želim nekoga ko ćuti
Da ćutimo zajedno
I samo se gledamo
Kao kamen
Što stvara zatvor
Kada pokušaš
Da ga izbaciš iz sebe

Ja sam gmaz
Sa slepljenim dlakama na dupetu
Čekam da žrtve same dođu do mene
Moj krevet
Moja zamka

Ja sam mučenik
Izgnan od sopstvenog tela
Rotiram u snu

ZAMENA ZA HRABROST

Povremeno,
Poželim da se poput mačke
Prošetam po simsu.

Ali više od toga, želim da poletim.

Zato,
Kada vreme je prošlo,
A snovi nisu u modi,
Osećam kako me priziva,
Zamena za hrabrost.

ZADOVOLJSTVO

Nećeš je čuti
Naglo će te probosti
Kroz dupe
Kao kada te
nabijaju na kolac
Samo ćeš osetiti
Toplinu u dnu leđa
Što se širi i obuzima
Struji vratnim žilama
I truže razum
Postaješ euforičan
Kao da gubiš krv

PROZOR

Osećam se kao da imam prozor na čelu,
Staklo ima baš onu iritirajuću nijansu plave boje.
Zato želim da ga razbijem maljem.

Osećam se kao da imam rupu iznad desnog oka.
Baš onu vrstu rupe koja zahteva da je zapušim bodežom.
Imam želju da kukom otvorim prozor.
Da konačno vidim mozak u rukama.

Osećam se grozno.
Osećam se čudno.

A ponekad se osećam i obično...

VERTIGO

Otvorio sam oči. Soba je skakala, soba je ludovala, soba je igrala balet. Mrzeo sam je, mrzela me je. Mrzeo sam se, mrzela se. Mrzeli smo se. Dakle razumeli smo se.

Spavao sam, mučio sebe. U stomaku sam osećao tonu soli koju nikada nisam progutao. Osećao sam aperkat u debelom crevu. Hteo sam da spavam, mučio sam sebe.

Juče ništa nisam skrivio. Rešio sam da pokisnem. Ali, ova kiša ne valja ništa. Suviše je toplo i nema blata. Paranoja. Iza svakog drveta vreba me loša kopija Sneška Belića. Siguran sam nečiji plan da otera decu. Dolazim do ivice. Pitam se koliko zaista boli slobodan pad. Hocu da povratim, ali ne mogu.

Pogled u nebo ludilo vrteška. Opet mi se povraća, ali to bi bilo suviše lako. Trpim. Ovde je bolje. Počinjem da osećam vetar na ušima. Sada je još bolje. Šetnja počinje da boli. Zar i sada neko može da trči. Tona soli pokušava da se probije napolje. Glava mi gori. Razbistrava se. Sreća. Konačno sam našao blato.

SVRAB

Probudio ga je svrab.

Goreo je. Osećao se tesno. Želeo je da zagrebe ali nije imao dovoljno hrabrosti. Onda je shvatio da nije sam.

- Ko si ti i zašto si ovde?

- Moje ime je nebitno, recimo samo da sam učitelj.

- Učitelj?

- Da, došao sam da bih ti prikazao pravu istinu.

- Kako to misliš "pravu istinu"?

- Ono što su te učili bila je laž.

- Kako laž?

- Jednostavno, znaš ono na početku bila je jedna ćelija. Tokom milijardi godina ona raste i umnožava se. Vremenom nastaju sve složeniji oblici života. I tako posle eona i eona na kraju evolucionog puta nalazi se čovek. To nije potpuno tačno.

- I šta bi ti? Da dokažeš da nisam nastao od majmuna?

- Ti i nisi nastao od majmuna.

- Nego?

- Recimo to ovako. Svi organizmi mogu da napreduju, rastu i usložnjavaju se. Baš svi. I ti si tako nastao. Samo što nisi potomak riba koje su izišle na kopno. Nisi naslednik prvih sisara. Ne ti si nastao od gomile konaca. Njihov pokusaj prevare. Ti si gljiva.

- I ja bih kao trebalo da poverujem u ovu nebulozu?

- Ono sto govorim je samo istina. A pošto sam svoje rekao vreme je da nestanem. Razmisli zašto ne smeš da se počeseš...

Nasmejao se. Kakav čudak. Ipak, svrab nikako da nestane. Zagrebao je tabane. Učinilo mu se kao da ima nešto pod kožom.

Zagrebao je jače. Površinski sloj se lako odvojio. Iz rane je ispala krvava pečurka. Nije ga bolelo. Pogledao je bliže i shvatio da kreće lavina.

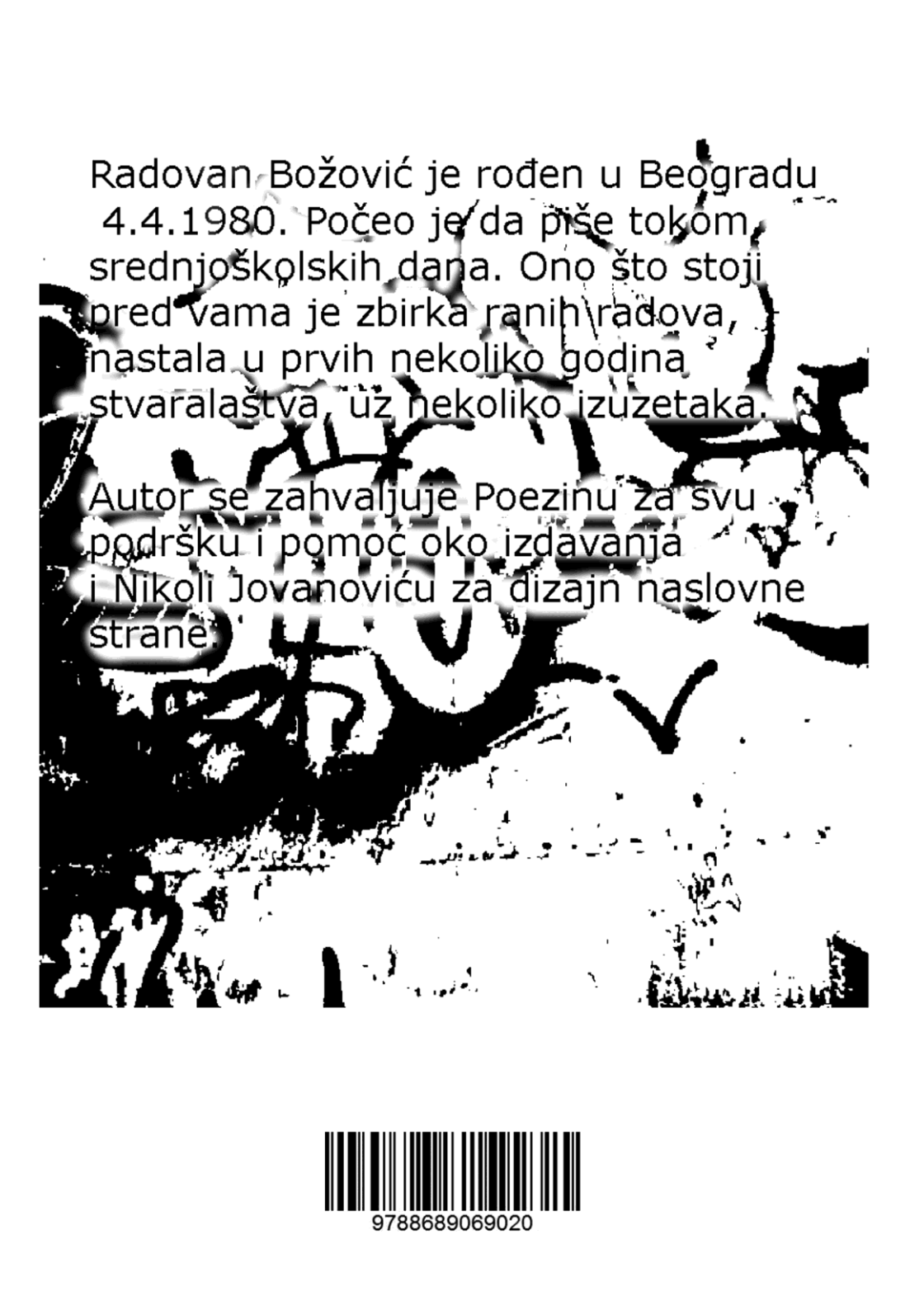
Uskoro je ostala samo hrpa okrvavljenih pečuraka. Bio je halucinogena gljiva u periodu širenja.

DANI

Došli su ti dani
Puni veselja
Karneval u hiljadu etapa
Naš pir
Dok plamenovi plešu
Kosti pucaju
Inkvizitori se smeju
Ovo su neka nova vremena
Stojimo svi u našem ponoru
I jedni smo drugima straža
A dušmani gledaju sa vrha
I znaju da su sigurni
Dokle deli nas njihova laž
Naše veselje je naš prkos
I dok plešemo
Ne mislimo na sutra
Jer sutra ne postoji
Postoji ono što stvoriš...

SADRŽAJ:

NISAM ŠEĆERAK ...	5
ISKRENO VAŠ ...	6
MIRIS ...	7
NA RADIJU ...	8
ŠTO JE TAKO ...	8
3-10-91 ...	9
RAZLIKE ...	10
BEOGRAD ...	11
DEKA ...	12
PONOVO ULJEZ ...	12
POGLED NA SLEPO ...	13
OFUCANA PESMA ...	14
SREĆNI EPIZODISTA ...	15
ZABORAVIO (Inmemor) ...	16
DIMNJACI ...	17
OGLEDALA ...	18
BEKSTVO ...	19
VANZEMALJCI ...	20
POSLE KIŠE ...	21
VODOOTPORNE BOJE ...	21
BRLOG ...	22
IZGNANSTVO ...	23
ZAMENA ZA HRABROST ...	23
ZADOVOLJSTVO ...	24
PROZOR ...	24
VERTIGO ...	25
SVRAB ...	26
DANI ...	27

Radovan Božović je rođen u Beogradu
4.4.1980. Počeo je da piše tokom
srednjoškolskih dana. Ono što stoji
pred vama je zbirka ranih radova,
nastala u prvih nekoliko godina
stvaralaštva, už nekoliko izuzetaka.

Autor se zahvaljuje Poezinu za svu
podršku i pomoć oko izdavanja
i Nikoli Jovanoviću za dizajn naslovne
strane

9788689069020